Responsione p[er] casus conscientiae … p[er] Lud. de Molina ord. S. Aug[usti]ni Lusitano
qui curatus et poenitentiarius erat in … Card[ina]li Paleotto Archiep[iscop]o Bonon[iensi] … apponit

Bononiae 1587

Oblatio differt a sacrificio … oblatio aliquid Deo offertur ob suam bonitatem ac … necessitatem … in … unde … et … annum … et …
… sacrificium … alterius …
… Deo principaliter … et … et … beneficium …

… vinum … transportationis … pro …
… vinum … et … vera transport. … et …
… ut … et dicunt … ad … ut … et …
… ut nulla … decimas … temporis … et …
… [illegible]

… sit … et … industria … labor …

… redimib. … pro … propria … vinum … etc.
… et … etc.
… in … et …
… in … et … videtur … et …
… et … in … et …
… in …

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

1

Ex Istoria Bononiensi Car. Sig. l. 1°

Mortuo uero Valentiniano, ac filijs Gratiano, et Valentiniano occidentis imperio tradito, nouum Bononię Christianę pietatis lumen effulsit. Iuliana quippe ut uulgo ferunt, Bantia extitit, quæ mortuo marito, cui filium, ac filias quattuor pepererat, singulare toti Ciuitati uiduę conditionis exemplum præbuit, cum domum matronali uitę grauitate regeret, ac largiter de bonis suis hominibus egentibus diuino accensa studio impertiret. Hæc, cum templum extra urbem Petro, et Paulo apostolis extruxisset, ad id sacrandum Ambrosium Mediolano Episcopum accersiuit. Qui, ubi uenit diuino admonitu sacrum thesaurum adhuc Ciuitati incognitum eruit. Hæc fuerunt gloriosa martirum Vitalis, et Agricolę corpora, quę, cum in solo inter Iudæorum sepulcra Christianis ignota, atque inhonorata iacerent, ab eo eruta, atque in lucem prodita sunt. Quam rem ille his uerbis scriptam reliquit: Bononię martiris exuuias requirebamus tamquam inter spinas rosam legentes ecc usque ad. Digna tali oblatione, quę in sobole sua templa iam Domino pudicitiæ, atque integritatis sacrauit. Templo inde consecrato, atque Vitalis, et Agricolę sepulchris in eo

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

constitutis Bononia Florentiam abijt, ibiq basilicam Vitalis, et Agricolæ ædificandam curauit, et relliquijs eorum, quas secum extulerat, nonnullis ornauit

ut infra a 27

Quæ uero inter hæc duo fana loco sumissiore planicies intercedit, ea celebrem Iosaphatis uallem representauit, s. Sanctus Petronius in qua idem iudicium de uiuis, et mortuis ultimo die facturus creditur. atq hæc omnia ad eorum locorum exemplum fecit, quæ ipse Hierosolymis spectauerat, tum cum eas regiones pietatis ergò studiosissime perlustrauit. quin etiam rogatu Iulianæ, de qua scripsi, uiduæ templum Vitali et Agricolæ martiribus consecrauit. quod ipsa pecunia sua ibi, ubi excruciati martyres fuerant, construendum curauerat. qui locus adhuc etiam ad insignem tantæ rei memoriam lapidea cruce in uia excitata cum sacello signatur. Iam uero corpus beati Floriani, qui sub Diocletiano passus Gazæ fuerat, inde Bononiam deportatum in æde, ut nunc quoq est, D. Stephani creditur collocasse, atq ut D. Ioannis basilicam Canonicis, sic D. Stephani monachis comenda

Iuliana uero eximio pietatis studio inflāmata magnam fortunarum suarum partem, erat enim locupletissima, alendis in coenobio D. Stephani monachis attribuit, atq; eorum numero filium unicum ut piè Deo seruiret, adscripsit. reliquum aut̄ ad domum suam contulit in speciem monasterij tollendam, et componendam, ac reliquam uitam ibi cum quatuor filiabus uirginibus, et socru religiosè degendam. Quas omnes Diui Ambrosius et Augustinus tanti fecerunt, ut ipsarum rogatu de uiduitatis, et uirginitatis bonis libros, qui nunc quoq; leguntur, ediderint. Postremo Petronius et

ut infra a 4º

Iulianam inde mortuam, ac sacrorum miraculorum splendore fulgentem Petronius extulit, atq; in æde D. Stephani condidit. Neq; ita multo post ipse quoq; uniuersa Ciuitate moerente mortuus atq; in eadem æde sepultus est, Theodosio adhuc et Valentiniano eius genero imperium utrunq; regentibus, ut scriptor antiquus narrat Gennadius.

4

6

Caput Cōprichtiae

enha

Idola.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE